त्रिपचाद् श्रुवन् माच्यं ऋणाद्िषु नर्गेऽगदः। तरृणं प्राप्नुयात् सळ्वं दशबन्धं च सळ्वतः ॥ १००॥ यस्य दृश्येत सप्ताकाडुक्तवाक्यस्य साविणः। रोगोऽग्रिज्ञातिमर्णं ऋणं दाप्यो दमं च सः॥ १०८॥ असान्तिकेषु वर्षेषु मिथो विवद्मानयोः। अविन्द्स्तवतः सत्यं शपयेनापि लम्भयेत्॥ १०१॥ मक्षिभिश्च देवैश्च कार्यार्थं शपयाः कृताः। विसिष्ठश्चापि शपयं शेपे पैयवने नृपे ॥ ११०॥ न वृथा शपयं कुर्यात् स्वल्पे प्यर्थे नर्गे बुधः। वृथा कि शपयं कुळवन् प्रत्य चेक् च नश्यति॥ १११॥ कामिनीषु विवादेषु गवां भद्ये तथन्धने। ब्राव्याभ्यपपत्तौ च शपथे नास्ति पातकं ॥ ११६॥ सत्येन शापयेद्विप्रं चात्रियं वाक्नायुधेः। गोवीजकाञ्चनवैश्यं शूद्रं सर्वेस्तु पातकैः॥ ११३॥ श्राग्नें वाक्रार्यदेनमप्तु चैनं निमज्जयेत्। पुत्रदार्म्य वाप्येनं शिरांमि स्पर्शयेत् पृथक् ॥ ११४ ॥ यमिद्वो न द्कृत्यग्रिरापो नोन्मज्जयन्ति च। न चार्त्तिमृच्छति चिप्रं स ज्ञेयः शपथे शुचिः ॥ ११५॥